ΝΟΣΟΚΟΜΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΖΑΪΡ ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΝΤΑΙ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΜΟΝΑΧΟ. Εἴκοσι νοσοκόμες καὶ νοσηλευτές, γύρισαν πρόσφατα στὴν πατρίδα τους, στὸ Ζαΐρ (Κεντρικὴ Ἀφρική), ἀφοῦ ἔμειναν ἕνα χρόνο στὸ Μόναχο. Μετεκπαιδεύτηκαν σὲ κλινικὴ τοῦ Μονάχου, στὸ χειρουργικό, στὸ γυναικολογικὸ καὶ στὸ καρδιολογικὸ τμῆμα. Ὁ καθηγητὴς Γκέοργκ Μάουρερς (στὸ κέντρο τῆς φωτογραφίας), ἀποχαιρέτησε με αἴσθημα λύπης τοὺς καλεσμένους ποὺ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐργάσθηκαν ἐξαιρετικὰ καλά. Τὸ Ἵδρυμα Χάνς—Σάϊντλε, ἐφάρμοσε ἑξ ἄλλου τὸ σχέδιο αὐτὸ μετεκπαιδεύσεως ποὺ ἔχει σκοπὸ τὴν συνεργασία ἀνάμεσα στὴ Δυτικὴ Γερμανία καὶ στὶς χῶρες τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς. Τὸ νοσηλευτικὸ προσωπικὸ ποὺ ἐκπαιδεύτηκε στὸ Μόναχο, θὰ ἐργασθῆ ἀργότερα σ' ἕνα πρότυπο νοσοκομεῖο ποὺ θὰ ἔχει καὶ σχολὴ νοσοκόμων καὶ ποὺ θὰ λειτουργήσει σὲ μία βόρειο ἐπαρχία τοῦ Ζαΐρ. Τὸ Ἵδρυμα Χάνς— Χάϊντε ἀνέλαβε τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ σχεδίου αὐτοῦ, μὲ τὴν ὑποστήριξη τῆς ἑμοσπονδιακῆς κυβερνήσεως.

Πῶς βλέπουν οἱ Ἀμερικανοὶ τοὺς Εὐρωπαίους κομμουνιστὲς

Μία ἔκθεση ἐπιτροπῆς τοῦ Κογκρέσσου

ΡΩΜΗ. Τὴν ἔκθεση ἀμερικανικῆς ἐπιτροπῆς γερουσιαστῶν γιὰ τὰ εὐρωπαϊκὰ κομμουνιστικὰ κόμματα ἀποκαλύπτει ὁ γνωστὸς σχολιαστὴς κ. Φ. Κολόμπο μὲ ἄρθρο του στὴν ἐφημερίδα «Στάμπα». Ὁ κ. Κολόμπο γράφει:

Πρὶν λίγες μέρες ἔγινε γνωστὸ ὅτι ἡ ὑποεπιτροπὴ εὐρωπαϊκῶν ὑποθέσεων τῆς ἀμερικανικῆς Γερουσίας, μὲ πρόεδρο τὸν γερουσιαστὴ Τζόζεφ Μπίντεν, ἐργάστηκε πρόσφατα καὶ προετοίμασε μιὰ «Ἔκθεση γιὰ τὴν κατάσταση στὰ Εὐρωπαϊκὰ Κομμουνιστικὰ Κόμματα». Σύμφωνα, μὲ τὶς ἐνδείξεις ποὺ ὑπάρχουν, πρὶν ἀπὸ τὴ δημοσίευση τοῦ ντοκουμέντου φαίνεται ὅτι ἡ ὁμάδα τοῦ γερουσιαστῆ Μπίντεν πραγματοποίησε μιὰ σειρὰ ἀπὸ συζητήσεις καὶ διαβουλεύσεις μὲ τοὺς «μεγαλύτερους ἐμπειρογνώμονες καὶ τεχνικοὺς τοῦ κομμουνιστικοῦ προβλήματος στὴν Εὐρώπη».

Τὰ ὅσα δημοσιεύουμε στὴ συνέχεια ἀποτελοῦν κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος, μετάφραση τοῦ ντοκουμέντου ποὺ ἐπεξεργάστηκε ἡ ὑποεπιτροπή:

«Παρὰ τὶς διάφορες γνώμες καὶ ἐκτιμήσεις ποὺ ἔγιναν ἀπὸ ποικίλες πηγὲς κατὰ τὴν τελευταία περίοδο καὶ σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν κοινὴ ἐντύπωση, οἱ συντάκτες τῆς ἔκθεσης αὐτῆς πιστεύουν ὅτι ἡ ἰδέα μιᾶς ἀνάπτυξης τοῦ κομμουνισμοῦ στὴν Δυτικὴ Εὐρώπη, τόσο ἀπὸ ἰδεολογικὴ ὅσο καὶ ἀπὸ ἐκλογικὴ ἄποψη, δὲν εἶναι ἀρκετὰ θεμελιωμένη».

«Εἶναι ἀλήθεια — συνεχίζει ἡ ἔκθεση — ὅτι τὸ ἰταλικὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα τοῦ Ἐνρίκο Μπερλίνγκουερ, φαίνεται ἕτοιμο νὰ κάνει ἕνα βῆμα ποὺ θὰ τὸ φέρει ἀκόμη πιὸ κοντὰ στὴ συμμετοχὴ στὴν κυβέρνηση τῆς Ἰταλίας. Στὴ Γαλλία, ὅμως, ἡ ὁλοφάνερη τάση τῶν τελευταίων ἐτῶν καὶ ἡ σημαντικὴ ἀνάπτυξη τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος τοῦ Φρανσουὰ Μιττεράν προσφέρει μία μὴ κομμουνιστικὴ ἐναλλακτικὴ λύση στὸ χῶρο τῆς Ἀριστερᾶς».

«Ἐξ ἄλλου — ὑπογραμμίζει ἡ ἔκθεση — τὰ γεγονότα τῶν τελευταίων μηνῶν μείωσαν ὁπωσδήποτε τὶς δυνατότητες συμμετοχῆς τοῦ γαλλικοῦ Κ.Κ. στὴν ἐξουσία, ἀπερίπτωση ποὺ ἕνας συνασπισμὸς τῆς Ἀριστερᾶς θὰ σχηματίσει τὴ νέα κυβέρνηση στὴ χώρα, μετὰ τὶς ἐκλογὲς τοῦ Μαρτίου».

«Ὅσον ἀφορᾶ στὴν Ἱσπανία — λέει ἀκόμη τὸ ντοκουμέντο — ἔστω καὶ ἂν τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα τοῦ Σαντιάγκο Καρρίγιο ἔγινε νόμιμο τὸ 1977, κατόρθωσε νὰ συγκεντρώσει μόλις τὸ 9% τῶν ψήφων στὶς πρῶτες δημοκρατικὲς ἐκλογὲς ποὺ ἔγιναν στὴ χώρα μετὰ σαράντα χρόνια. Συνεπῶς, μοναδικὴ αἰτία τῆς διασημότητας ποὺ ἔχει τὸ ἱσπανικὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα θὰ πρέπει νὰ θεωρηθεῖ ἡ πολιτικὴ τῆς ἀνοιχτῆς ἀντίθεσής του μὲ τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση».

«Στὴ γειτονικὴ Πορτογαλία — ἀναφέρει ἀκόμη ἡ ἔκθεση — τὸ αὐστηρὸ στυλ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, μὲ ἡγέτη τὸν Ἀλβάρο Κουνιάλ, συνέχισε νὰ ἐκφράζεται κατὰ τὸ 1977 μὲ ἐξαιρετικὰ περιορισμένη ἐπιρροὴ στὴν κυβερνητικὴ πολιτική κα., γιὰ τὴν ὥρα δὲν φαίνεται νὰ ὑπάρχουν οὐσιαστικὲς πιθανότητες γιὰ μία συμμετοχή του στὴν ἐξουσία στὸ ἄμεσο μέλλον. Τέλος, στὴ Βόρεια Εὐρώπη, τὰ ἐκλογικὰ ἀποτελέσματα, τοῦ 1977 δείχνουν μιὰ γενικὴ παρακμὴ τῶν Κομμουνιστικῶν Κομμάτων καὶ ὄχι μιὰ αὔξηση τῆς δύναμής τους ἢ τοῦ ἐκλογικοῦ τους ποσοστοῦ».

Σύμφωνα, μὲ τὴν ἔκθεση Μπίντεν, «τὰ ὅσα συνέβησαν τὸ 1977 μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ ὑποθέσουμε ὅτι οἱ ἐπιτυχίες ἢ οἱ ἀποτυχίες τοῦ κάθε Κομμουνιστικοῦ Κόμματος στὴ Δυτικὴ Εὐρώπη ἐξαρτῶνται κύρια ἀπὸ τὴν κοινωνική, οἰκονομικὴ καὶ ἱστορικὴ κατάσταση τῆς κάθε χώρας καὶ ἀκόμη περισσότερο ἀπὸ τὴν πολιτικὴ καὶ τὴ συμπεριφορὰ τῶν μὴ Κομμουνιστικῶν Κομμάτων, μὲ τὰ ὁποῖα οἱ κομμουνιστὲς θὰ μποροῦσαν ἴσως νὰ συνεργαστοῦν σὲ μία κυβέρνηση. Συνεπῶς, αὐτοὶ κυρίως οἱ παράγοντες καὶ ὄχι τὰ διάφορα ἐξωτερικὰ στοιχεῖα καὶ οἱ διεθνεῖς δεσμοὶ φαίνεται ὅτι καθορίζουν ἀποφασιστικὰ τὴν κατάσταση στὴ κάθε χώρα».

Ἡ ἔκθεση λέει ἀκόμη, ὅτι «δὲν εἶναι καθόλου σίγουρο πως οἱ γαλλικὲς ἐκλογὲς τοῦ Μαρτίου θὰ καταλήξουν σὲ νίκη ἢ καὶ σὲ σημαντικὴ αὔξηση τῆς δύναμης τοῦ γαλλικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος καὶ ἀκόμη λιγότερο σίγουρη εἶναι ἡ συμμετοχὴ τοῦ κόμματος αὐτοῦ σ' ἕνα συνασπισμὸ τῆς Ἀριστερᾶς.

«Ἐξ ἄλλου, ἀκόμη καὶ στὴν περίπτωση ποὺ ἡ γαλλικὴ Ἀριστερὰ θὰ κέρδιζε μιὰ μικρὴ πλειοψηφία στὸ Κοινοβούλιο, εἶναι ἀπίθανο — πάντοτε σύμφωνα μὲ τὴν ἔκθεση τῆς ἀμερικανικῆς Γερουσίας — νὰ μπορέσει ὁ συνασπισμὸς τῶν ἀριστερῶν νὰ σχηματίσει κυβέρνηση, ἐκτὸς ἂν οἱ σοβαρὲς διαφορὲς ἀντιλήψεων ἀνάμεσα στοὺς σοσιαλιστὲς καὶ τοὺς κομμουνιστὲς ξεπεραστοῦν μέσα σὲ ἐξαιρετικὰ μικρὴ χρονικὴ περίοδο».

«Στὴν Ἰταλία — συμπεραίνει ἡ ἔκθεση — οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες δὲν μποροῦν νὰ ἐμποδίσουν τὰ ἰταλικὰ πολιτικὰ κόμματα νὰ συζητήσουν μιὰ συμμετοχὴ τῶν κομμουνιστῶν στὴν κυβέρνηση, ἂν αὐτὸ θὰ ἀποτελοῦσε τὴ μοναδικὴ δυνατότητα δια κυβέρνησης τῆς χώρας».

Καὶ ἡ ἔκθεση συνεχίζει: «Ἡ ἀπάντηση ὅμως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο τὸ Κογκρέσσο καὶ ἡ κυβέρνηση θὰ ἀντιμετωπίσουν τὸ πρόβλημα σὲ περίπτωση συμμετοχῆς τῶν Ἰταλῶν κομμουνιστῶν στὴν κυβέρνηση, θὰ μποροῦσε νὰ ἔχει σοβαρὲς ἐπιπλοκές, τουλάχιστον βραχυπρόθεσμα καὶ μάλιστα ὄχι μόνο σ' ἕνα περιορισμένο τομέα ἀλλὰ καὶ σὲ ὁλόκληρο τὸν Δυτικὸ κόσμο, μὲ σίγουρες συνέπειες στὴν κατάσταση τοῦ ΝΑΤΟ».

Στὴν περίπτωση ποὺ τὸ ἰταλικὸ κομμουνιστικὸ κόμμα πάρει μέρος στὴν κυβέρνηση, ἡ ἔκθεση παρατηρεῖ ὅτι οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες θὰ ἔχουν τὴ δυνατότητα νὰ διαλέξουν ἀνάμεσα σὲ διάφορες ἀποφάσεις ποὺ θὰ πρέπει νὰ πάρουν: «Μία ἀκραία θέση τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν θὰ ἦταν νὰ ἐπιβάλουν ἕνα εἶδος πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς καραντίνας σὲ βάρος τῆς Ἰταλίας, ἐκδηλώνοντας ἔτσι τὴν ἀντίθεσή τους στὴν συμμετοχὴ τῶν κομμουνιστῶν στὴν κυβέρνηση. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, ἡ ἐπίσης ἀκραία θέση θὰ ἦταν νὰ συνεχίσουν οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες τὶς ὁμαλὲς σχέσεις τους, μὲ τὴν ἰταλικὴ κυβέρνηση, σὰν νὰ μὴ συνέβη τίποτε. Ἀνάμεσα στὶς δύο αὐτὲς ἀκραῖες ἐνέργειες, ὑπάρχουν πολυάριθμες διαστάσεις γιὰ πολιτικὲς ἀποφάσεις, κάθε μιὰ ἀπὸ τὶς ὁποῖες θὰ ἔχει γιὰ στόχο της τὴν ἀποτροπὴ μιᾶς διεθνοῦς κρίσης καὶ τὴ συνέχιση τῆς ἰταλικῆς παροικίας στὴν κοινότητα τῶν Δυτικῶν χωρῶν καὶ τοῦ ΝΑΤΟ, ἔστω καὶ ἂν θὰ πρέπει νὰ υἱοθετηθοῦν ὡρισμένα προστατευτικὰ μέτρα κατὰ τὴν περίοδο ποὺ οἱ ἀρμόδιοι θὰ παρακολουθοῦν τὴν ἐξέλιξη τῶν γεγονότων».

Σχολιάζοντας ἰδιαίτερα τὸ σημεῖο αὐτό, ὁ γερουσιαστὴς Μπίντεν παρατήρησε ὅτι «οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἔχουν ὁπωσδήποτε μεγάλα συμφέροντα στὴν ὑποστήριξη τῆς Δυτικῆς συμμαχίας καὶ στὴ διατήρηση ἰδιαίτερα στενῶν σχέσεων μὲ τὴν Ἰταλία. Εἶναι ὁλοφάνερο — εἶπε ὁ γερουσιαστὴς Μπίντεν — ὅτι ἡ συμμετοχὴ τῶν κομμουνιστῶν στὴν ἰταλικὴ κυβέρνηση, ἐμφανίζεται ἀντίθετη στὰ ἀμερικανικὰ συμφέροντα. Ἂν ὅμως, ἡ ἐξέλιξη τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας, καταλήξει σ' ἕνα παρόμοιο ἀποτέλεσμα, οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἕτοιμες νὰ ἐνεργήσουν μὲ σύνεση καὶ πάνω στὴ βάση μιᾶς προσεκτικῆς ἐρμηνείας τῆς ἰταλικῆς κατάστασης».

Ὁ πρόεδρος τῆς ὑποεπιτροπῆς τῆς ἀμερικανικῆς Γερουσίας γιὰ τὶς εὐρωπαϊκὲς ὑποθέσεις δήλωσε ὅτι σκοπεύει νὰ ἐπισκεφθεῖ τὴν Εὐρώπη καὶ ἰδιαίτερα τὴν Ἰταλία, τὴ Γαλλία, τὴ Δυτικὴ Γερμανία καὶ τὴ Βρεταννία ἀμέσως μετὰ τὶς γαλλικὲς ἐκλογές.

ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΜΕΝΟ ΣΕΡΒΙΣ
FIAT-SIMCA
ΝΙΚ. ΒΟΥΚΕΛΑΤΟΣ
ΕΛΛΗΝΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ 6, — ΤΗΛ. 420-689
ΠΑΤΡΑΙ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 251
★
Ἔχει νὰ σᾶς παρουσιάσει ὅ,τι καλλίτερο ὑπάρχει στὴν Ἑλληνικὴ καὶ ξένη μόδα γιὰ τὴ χειμερινὴ περίοδο.
Κουστούμια ΜΗΝΑ-ΙΔΗ — ΦΩΤΙΑΔΗ καὶ ὅλων τῶν καλλιτέρων Ἑλληνικῶν ἐργοστασίων σὲ τιμὲς αὐστηρῶς ἠλεγμένες.
Κουστούμια Κοτλέ, Σακκάκια Δερματέξ, Πλεκτά, ὑποκάμισα τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων καὶ γενικὰ ὅ,τι χρειάζεται ὁ ἄνδρας.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 251 ΠΑΤΡΑΙ

Ἡ τουρκοκρατούμενη περιοχὴ τῆς Κύπρου παρουσιάζει εἰκόνα ἐγκαταλείψεως καὶ ἀθλιότητος

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ «ΦΙΓΚΑΡΟ»

ΠΑΡΙΣΙ. Ὁλόκληρη ἡ δεύτερη σελίδα τῆς «Φιγκαρό» ἦταν προχθὲς ἀφιερωμένη σὲ ἀνταποκριτὴ τοῦ ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου τῆς ἐφημερίδος Ζὰν Ντελαμὸτ ἀπὸ τὴν Κύπρο καὶ κυρίως ἀπὸ τὸν κατεχόμενο ἀπὸ τοὺς Τούρκους βόρειο τομέα της, μὲ τίτλο «Κύπρος: Πληγωμένη Δημοκρατία».

Ἡ παρισινὴ ἐφημερίδα δημοσιεύει χάρτη στὸν ὁποῖον ἐμφανίζεται ἡ παροῦσα ἐδαφικὴ διαίρεση τῆς νήσου καθὼς καὶ οἱ ἑλληνικὲς προτάσεις γιὰ μιὰ ὁριστικὴ ἐδαφικὴ κατανομή, ἀνάλογη μὲ τὸ ποσοστὸ τοῦ πληθυσμοῦ, καθὼς καὶ φωτογραφίες τῆς γραμμῆς «Ἀττίλα» καὶ τῆς ζωῆς ἐντεῦθεν τῆς Τουρκικῆς διαχωριστικῆς γραμμῆς.

Εἰδικὸ ἔνθετο μὲ τίτλο «Ὁ δρόμος τῆς Εἰρήνης» παραθέτει, τὶς Τουρκοκυπριακὲς καὶ Ἑλληνοκυπριακὲς θέσεις καὶ παρατηρεῖ ὅτι ἡ συνάντηση Κορυφῆς τοῦ Μοντραὶ θὰ μποροῦσε νὰ ἀποτελέση τὸ προοίμιο μιᾶς λύσεως τῆς λεπτῆς καταστάσεως ποὺ ἐπικρατεῖ στὴν νῆσο. Ὑπενθυμίζει ὅτι γιὰ τοὺς Ἑλληνοκυπρίους, προϋπόθεση γιὰ τὴν ἐξασφάλιση δικαίας λύσεως ἀποτελεῖ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν 15 περίπου ἀποφάσεων τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ποὺ προβλέπουν τὴν ἀποχώρηση τῶν Τουρκικῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων ἀπὸ τὸν βορρᾶ καὶ τὴν ἐπιστροφὴ τῶν προσφύγων στὶς ἑστίες τους.

Σχετικὰ μὲ τὸ Συνταγματικὸ θέμα, παραθέτει τὴν δήλωση τοῦ προέδρου Κυπριανοῦ, ὅτι «θὰ δεχθοῦμε μιὰ Ὁμοσπονδία, ἀλλὰ ὄχι μιὰ Συνομοσπονδία. Αὐτὴ εἶναι ἡ ὑστάτη παραχώρηση ποὺ μποροῦμε νὰ κάνουμε».

Ὅσον ἀφορᾶ τὸ ἐδαφικό, τὸ ἔνθετο δημοσίευμα ἀναφέρει τὴν ἑλληνικὴ πρόταση ἀναπροσαρμογῆς τῶν συνόρων βάσει τοῦ πληθυσμιακοῦ ποσοστοῦ τῶν δύο Κοινοτήτων. «Ἀπορρίπτοντας τὶς προτάσεις αὐτές, καταλήγει, οἱ Τοῦρκοι θὰ μποροῦσαν νὰ δεχθοῦν μία ἀναθεώρηση τῆς «Γραμμῆς Ἀττίλα», ποὺ θὰ περιώριζε ἀπὸ 40 σὲ 32,8% τὴν ἐπιφάνεια τοῦ ἐδάφους ποὺ κατέχει τὴν στιγμὴ αὐτὴ ὁ Τουρκικὸς στρατός».

«Ἂν τὸ Βερολῖνο ἔχει τὸ τεῖχος τοῦ Αἴσχους του», παρατηρεῖ ὁ Ζὰν Ντελαμὸτ στὸ μακροσκελὲς ἄρθρο του, ἡ Κύπρος ἔχει τὴν «Γραμμὴ Ἀττίλα», ἀπὸ τὸν Αὔγουστο τοῦ 74. Ἡ ἐντύπωση ποὺ αἰσθάνεται ὁ ἐπισκέπτης τοῦ «Ὁμοσπόνδου Τουρκικοῦ Κράτους», «Πραγματικοῦ Σιτοβολῶνα τῆς νήσου, ἀφοῦ ἀντιπροσωπεύει τὸ 70% τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς», εἶναι ἡ ἐλίψη καὶ ἡ ἐρημιὰ τῶν χωριῶν».

«Εἶχα τὴν ἐντύπωση ὡρισμένες στιγμὲς ὅτι βρισκόμουν σ' ἕνα κινηματογραφικὸ σκηνικό, περιμένοντας τοὺς ἠθοποιοὺς καὶ τοὺς κομπάρσους ποὺ θὰ ζωντανέψουν τοὺς δρόμους αὐτούς».

Γιὰ τὴν γραμμὴ «Ἀττίλα», γράφει: «Μιὰ μεθόριος ποὺ ἐπιβλήθηκε ἀπὸ τὰ ὅπλα καὶ ποὺ χωρίζει, ἀπὸ τέσσερα χρόνια τώρα, δύο πληθυσμοὺς ποὺ συνήθισαν νὰ συνυπάρχουν σὲ ἁρμονικὴ συμβίωση ἀπὸ τεσσάρων αἰώνων καί πού, ξαφνικά, βρίσκονται ἀποκομμένοι ἀπὸ ἕνάν ἄνεμο μίσους ποὺ κολλάει παντοῦ, καὶ μπαίνει στὶς καρδιές. Θὰ χρειασθῆ τώρα νὰ περάσουν πολλὲς γενιὲς γιὰ νὰ σβήση τὸ μῖσος αὐτὸ καὶ ἡ δυσπιστία».

Ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς «Φιγκαρὸ» περιγράφει τὴν εἴσοδό του, στὸν Τουρκικὸ Τομέα ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Ἐρκάν, τὶς ἔρημες πολυτελεῖς ἐγκαταστάσεις τῶν ξενοδοχείων, τὴν διαπίστωση, τῶν Τούρκων ὅτι «Οἱ ξένοι τοὺς φοβοῦνται», τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ μόνοι τουρίστες εἶναι οἱ Τοῦρκοι τῆς Μητροπόλεως, τὸν πανταχοῦ παρόντα τουρκικὸ στρατό, τὴν ἀπάθεια τοῦ πληθυσμοῦ, τὴν ἔλλειψη ἐμπορικῶν συναλλαγῶν μὲ τὴν Δύση. Καὶ συγκρίνει μὲ τὸν Ἑλληνικὸ Τομέα: «Ἀλλὰ πέρα ἀπὸ τὴν Γραμμὴ Ἀττίλα ὅλα ἀλλάζουν. Νομίζει κανεὶς ὅτι βρίσκεται σὲ μιὰ τεραστία Κυψέλη. Χιλιάδες γερανοὶ τρυπάνε τὸν οὐρανό. Τοὺς δρόμους διασχίζουν, συνεχῶς αὐτοκίνητα καὶ καμιόνια. Στὰ χωράφια, τὰ τρακτέρ, δουλεύουν ἀσταμάτητα... Στὴν Λευκωσία, στὴν Λάρνακα, τὴν Λεμεσό, τὴν Πάφο, ἑκατοντάδες ἐργάτες ἀσχολοῦνται στὶς οἰκοδομές. Στὸ τμῆμα αὐτὸ τῆς νήσου φαίνεται νὰ ἐπικρατῆ οἰκοδομικὸς πυρετὸς καὶ ἤδη οἱ Τουρίστες ἀπὸ τὶς βόρειες Χῶρες κατακλύζουν τὶς ἀκρογιαλιές».

Ὁ ἀνταποκριτὴς παρατηρεῖ, ὅτι ἡ προσπάθεια αὐτὴ ἐπέτρεψε τὴν ἐπαναστέγαση 180.000 προσφύγων, ὅτι τὶς τουρκικὲς περιουσίες «συντηροῦν καὶ διαχειρίζονται Ἕλληνες ποὺ καταθέτουν σέ ἕνα εἰδικὸ ταμεῖο τὰ ἐνοίκια... ποὺ ἀργότερα θὰ ἐπιστραφοῦν στοὺς πραγματικοὺς ἰδιοκτῆτες» ὅτι προβλέπεται ἡ ἵδρυση ἑνὸς εἰδικοῦ ταμείου γιὰ τὴν ἀποζημίωση τῶν Τούρκων καὶ Ἑλλήνων προσφύγων ποὺ δὲν θὰ ἐπιστρέψουν στὶς ἑστίες τους, καὶ γενικὰ συνθέτει μία εἰκόνα συνεπείας, ἀποτελεσματικότητας καὶ πολιτισμοῦ.

Καὶ τὸ μακροσκελὲς ἄρθρο καταλήγει μὲ τὸ θέμα τῶν ἐξαφανισθέντων:

«Κάθε πόλεμος — γράφει ὁ κ. Ντελαμὸτ — ἔχει τοὺς ἐξαφανισθέντας του στὰ πεδία τῆς μάχης. Ἀλλὰ στὴν συγκεκριμένη περίπτωση, δύο χιλιάδες ἄτομα ἀπήχθησαν βίαια ἀπὸ τὶς τουρκικὲς δυνάμεις. Ποῦ βρίσκονται ἄραγε;

»Πολλοὶ λένε ὅτι εἶναι ἀκόμα ζωντανοὶ στὶς Τουρκικὲς φυλακές».

Τὸ Χόλλυγουντ κατάντησε κέντρον διαφθορᾶς καὶ ἀπάτης

Ἀμοιβὲς ποὺ φθάνουν τὰ 3 ἑκατ. δολλάρια

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Στὸ Χόλλυγουντ ὅλα πᾶνε καλά. Τὸ πάρκιγκ τοῦ «Μὰ Μαιζὸν» τοῦ ρεστωρὰν τῆς μόδας εἶναι γεμάτο ἀστραφτερὲς Ρόλς Ρόϋς καὶ Φεράρι, καθὼς ὁ ἰδιοκτήτης χαιρετᾶ τοὺς πελάτες μὲ ἕνα μίγμα σεβασμοῦ καὶ φιλικῆς ἄνεσης.

Στὸ Μπέβερλυ Χίλς, οἱ μπουτὶκ πολυτελείας κάνουν χρυσὲς δουλειές. Καὶ ἕνα μίλι πιὸ μακριά, στὸ περίφημο Πόλο Λάουντζ, οἱ παραγωγοὶ πίνοντας τὸν καφέ τους, κλείνουν συμβόλαια γιὰ ταινίες ποὺ ὅλοι οἱ συμβαλλόμενοι εὔχονται νὰ γίνουν ὁ δεύτερος «Πόλεμος τῶν Ἄστρων». Οἱ κινηματογραφικὲς ἑταιρίες εἶναι πλουσιότερες παρὰ ποτέ καὶ οἱ κυριότεροι ἀστέρες, σκηνοθέτες καὶ παραγωγοὶ κατὰ τὰ φαινόμενα ἀκόμα πλουσιότεροι.

Στὸ Χόλλυγουντ ὅλα πᾶνε ὄσχημα. Γιατὶ αὐτὸ ποὺ ἄρχισε μὲ μιὰ μεμονωμένη ὑπόθεση καταχρήσης ἔχει καταλήξει σὲ μιὰ μεγάλης κλίμακας ἐπανεξέταση τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖο γίνονται οἱ ἐπιχειρήσεις στὸ Χόλλυγουντ. Δεκάδες προσωπικότητες τοῦ «σώου - μπίζνες» — ἀναγκασμένοι μ' αὐτὸ ποὺ κατὰ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τους δὲν εἶναι τίποτ' ἄλλο ἀπὸ ἕνα σύστημα συνεχοῦς ἐξαπάτησης πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις — ἔχουν ἀοχίσει νὰ σπάνε τὸν παραδοσιακὸ κώδικα σιωπῆς τῆς Μέκκας τοῦ κινηματογράφου. Ἀφηγοῦνται ἱστορίες γιὰ παραφουσκωμένους προϋπολογισμοὺς καὶ κρυφὲς πληρωμὲς, ἱστορίες ποὺ προκάλεσαν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἐφορίας. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι τὸ Χόλλυγουντ, ποὺ ἔχει πάντα τὴν τάση νὰ μὴ δίνει σημασία στὰ— συχνὰ ἐξ ἄλλου — σκάνδαλα ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὸ σὲξ καὶ τὰ ναρκωτικά, ἔχει τώρα κατατρομάξει. «Πρόκειται γιὰ πραγματικὴ κρίση», λέει ὁ Ρίτσαρντ Ζάνουκ. «Ὅταν φτάσουμε στὶς ἔρευνες, θὰ φανεῖ ὅτι αὐτὰ ποὺ εἶναι τωρα γνωστά, δὲν εἶναι παρὰ ἡ κορυφὴ τοῦ παγόβουνου».

ΠΑΙΖΕΙ ΡΟΛΟ Η ΕΚΤΙΜΗΣΗ

Πολλὰ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν ἑρμηνεία ποὺ δίνει κανεὶς σ' ὁρισμένες συνήθειες. «Κάτι που γιὰ τὸν ἕναν εἶναι δωροδοκία, γιὰ κάποιον ἄλλο εἶναι συναλλαγή», λέει ὁ παραγωγὸς τοῦ «Βυθοῦ» Πήτερ Γκάμπερ. «Ἕνας ἀνεξάρτητος παραγωγὸς μπορεῖ νὰ πεῖ στὴν κινηματογραφικὴ ἑταιρία: «Ἀγοράστε αὐτὴ τὴν ταινία καὶ σᾶς δίνω τὴν ἑπόμενη». Τελικὰ σχεδὸν ὅλοι μπαίνουν σ' αὐτὴ τὴν κούρσα τοῦ συγχριτικοῦ πλεονεκτήματος καὶ συχνά, στὴν πορεία, χάνεται ἡ ὁμοιβαία ἐμπιστοσύνη. «Αὐτὸ ποὺ εἶναι τρομακτικό, εἶναι ὅτι δουλεύουμε μέσα σὲ μιὰ γενικὴ ἀτμόσφαιρα δυσπιστίας», λέει ὁ Μάξ Γιάγκοστην. «Ἡ δουλειὰ τοῦ κινηματογράφου βρίσκεται στὸ ἴδιο ἠθικὸ ἐπίπεδο μὲ τὸ νοτιοβιετναμικὸ στρατό».

Τὸν περασμένο μῆνα ἐξετάστηκαν στὴ Νέα Υόρκη, κατηγορίες ἐναντίον τῆς «Τουέντιθ Σέντσουρυ Φόξ», ἡ ὁποία εἶχε ἀπαιτήσει ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτῆτες αἰθουσῶν προβολῆς νὰ προβάλουν ἕνα ἀποτυχημένο φίλμ ἂν ἤθελαν νὰ πάρουν τὸν «Πόλεμο τῶν Ἄστρων». Ἡ «Φόξ» βέβαια ἀρνεῖται τὶς κατηγορίες.

Ὁ σκηνοθέτης Γουίλιαμ Φρίντκιν καὶ ὁ συγγραφέας Γουίλιαμ Πῆτερ Μπλάττυ ἔχουν μηνύσει τὴν «Γουῶρνερ» κατηγορώντας την ὅτι τοὺς στέρησε ταχυδακτυλουργικὰ ἀπὸ μεγάλο ποσοστὸ τῶν κερδῶν ποὺ ἀπέφερε ὁ «Ἐξορκιστὴς». Τὸ ἴδιο καὶ οἱ ἠθοποιοὶ Μάϊκλ Καίην καὶ Σὴν Κόννερυ, ποὺ μήνυσαν τὴν «Ἀλλάϊντ Ἄρτιστς Πίκτσερς», γιατὶ τοὺς κατακράτησε 218 χιλιάδες ἀπὸ τὰ κέρδη τους γιὰ τὸν «Ἄνθρωπο ποὺ ἤθελε νὰ γίνει βασιλιάς».

Τὸ ὅτι ἀλληλοεκσφενδονίζονται τέτοιες κατηγορίες δὲν εἶναι διόλου παράδοξο, ἂν σκεφτεῖ κανεὶς τὸ ὕψος τῶν ποσῶν ποὺ διακυβεύονται. Στὸ Χόλλυγουντ, κάθε ταινία εἶναι καὶ μιὰ ἐξωχριστὴ ἐπιχείρηση. Καὶ μάλιστα μιὰ ἐπιχείρηση πανάκριβη. Τὸ συνολικὸ κόστος μιᾶς μέσης ταινίας ἔφθασε πέρυσι τὰ 5,3 ἑκατομμύρια δολλάρια. Κάτω ἀπὸ τέτοιες συνθῆκες, σὲ μιὰ «μπίζνες» ποὺ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀντίδραση τοῦ κοινοῦ τὸ μακροπρόθεσμο μετριέται σὲ μῆνες, καὶ ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ ἐντιμότητα πολὺ συχνὰ παραχωροῦν τὴν πρώτη θέση στὸ κέρδος.

Γι' αὐτοὺς ὅμως ποὺ καταφέρνουν νὰ ἐπιπλεύσουν, ἡ ζωὴ τοῦ Χόλλυγουντ φέρνει κέρδη ποὺ θὰ ζήλευε καὶ ὁ ἴδιος ὁ Κροῖσος. Ὁ Πὼλ Νιούμαν, ὁ Ρόμπερτ Ρεντφορντ καὶ ὁ Στὴβ Μὰκ Κουήν παίρνουν 3 ἑκατομμύρια δολλάρια γιὰ κάθε ταινία — χωρὶς νὰ ὑπολογίσει κανεὶς τὸ μερίδιό τους στὰ κέρδη — καὶ λέγεται ὅτι ὁ Μάρλον Μπράντο πῆρε 2,5 ἑκατομμύρια γιὰ δώδεκα μέρες γυρίσμα τος στὸν «Σούπερμαν».

Μέσα, σ' αὐτὸ τὸ χορὸ τῶν ἑκατομμυρίων, εἶναι ἀπόλυτα φυσικὸ οἱ ἀετονύχηδες τοῦ Χόλλυγουντ νὰ ἔχουν σκαρώσει πολλὰ κόλ